

מסורת הש"ס

א) קדושים ב' (ה) ונמסנה
ב) גשמיית אחת נלוקסמה וכן
ג) מרנסה עמוך פי' ויחם בארץ
ה) מרנסה וירושלמי וזמן זמור
נלוקסמה וכן פי' הכי
מבטורה לא נפי' הכרמס
ולקסמה קטן לא הדומה
ג) א) ופי' תוכי' גיעין קס' ד"ה
ה) ופי' תוכי' גיעין קס' ד"ה
א) אמר (ה) קדושים ג';
ב) ונדרים כה. קדושים מט';
ג) נטוריה פי' מ"ח;
ד) עירובין לא: ע"ש, ס"ד
ה) וכן משמע מנומקת ד"ה
מנו, (ה) גמיה: קדושים ג';
ו) ק"מ מ"ו (ה) ונמסנה ג';
ז) ט"ז אחד ממנו של נבטי'
ח) ק"מ, (ה) ונדרים ג';
ט) ד"ה קדושים ג';
י) ד"ה ק"מ, (ה) קא עבדי ב' ק"מ, ה) הא
ז' ין המלן לא מן הלוקסמה
ה) ופי' לא פי' ב' ק"מ;
ז) הכי (ה) פמילי' מ'
ח) אכל גמיה כהה פי' ד"ה
ה) ד"ה ופי' לא שייך לעל
ק"מ, (ה) לא היו שמי' משי'
ה) מקש' (ה) ונמסנה ג';
ז) וכן ונמסנה פי' ק"מ
א) הנחם העירוב וימנה עס
וקש' פי' ק"מ;

הגהות הב"ח

א) גמ' על גבי הפול
הולכו היו עירוב אלא
איתעבידא
ב) רש"י ד"ה הנחמו וכו'
קודם שנבטרה לך הנחמו
הבעה"ב לא מעל דכיון
דזכר לז' ויתוב הנחמו
מעל ולא נבטי' לך הנחמו
נמקח: (ה) ד"ה אלא וכו'
שילוחו להחיותו: (ה) ד"ה
אכל לא וכו' האי מרס שוטא
וקטן בני' אע"ג;

רבינו גרשום

מדעתו וכי תימא אי הכי
הוא פשיטא. שילוחיה
בעה"ב הבית ולא למעול
דכיון קמ"ל. כיון דכיון
לאו הוא מנייהו מדעתו
דבעה"ב היינו שילוחיה
ומעל: דלוקסמה דולבקי.
אע"ג שאמר בעה"ב לא
היה כלבי' מאתו מקום
שהבאת לא אלא מזה האחד:
בעה"ב מעל. שהרי עשה
שילוחו ומדקתני בעה"ב
מעל ש"מ דבריהם שכלב
מה שהוא אומר לא היה לכו
על לא אינו דברים: לא עבי'
שילוחו. שנינו בעה"ב
לא מעל וכו' לא מעל ולא
בני דעה נינהו אלא החנוני
מעל לכשיצאי לכשיהנה
לשום אדם השתא משי' לה
מקדש חילוי שבעגה: כל
ביד פקח פרוטה. על השקש
ונזכר בעה"ב שהוא של
הקדש קודם שהגיע לירושלם
שילוחו החנוני מעל ולא
בעה"ב ולא השלתי עשה
שילוחו מ"ט משום כיון
דזכר בעה"ב קודם שנעשה
שילוחו אפיטר ליה בעה"ב
משום דמילתא לא הוה
אלא בשגגה דכתיב נפש כי
תעטף ה"ל דהשתא בשגגה
מקדשי' ה' אלא חנוני מעל לכשיצאי הואיל והוא אינו יודע דשל הקדש הוא הדין שגגה גביה: אלא כיצד יעשה בעה"ב. כשזכר לו ים שיוצא א) חנוני מידי מעילה נוטל פרופס על חולין ואומר כו' קודם שיוצאה החנוני: גמ' אה לאו בני שליחוס נינסו. היי' חש"ו ואמאי מעל בעל הבית ים משיעשו שליחות: עשאות. כלש"ו כמעטן על זימם דמתן הימית מאימתי מקבלין טומאה משיעשו זיעת המעטן שמחמתן שמונחיס דמעטן דזדוקמ מתחממין ומזיעות טיפות שמן וכוונתה זיעת ניחא ליה לבעה"ב משום דכזר מתחילין לכונסן וכו' קסומטן כזר וכיון דניחא ליה כזר כע"ה זיעתו ביה מוכשרין: אכל לא זיעת קופסה. אותה זיעת שומיעין בקופס' כשמתקטין אותן ולא חשבה זיעת לא חשבה ליה ולא ניחא ליה זיעת המעטן דניחא ליה בגווה אמרינן קדשי דעשה' דבעה"ב אע"ג דמעטן לאו כז' טע' זיעת' הוא חשבה' הא זיעת ומכשרת לטומאה. (ה) דהי' מרס שוטא וקטן אע"ג דלאו בני' ניהו כו' השלתי עלי דיעה' הואיל וניחא ליה בגווה מעל: וכני וימנן אמר.

הואילוכי וקתני ה"ז עירוב אלמא חש"ו גמ' דלאו בני' דעת הואיל ואתעבידא שליחותיה והי עירוב הכי נמי בני' אע"ג דלא איזני' עמית. לא מעל שליח אלא חנוני: ורמינהו נזכר בעה"ב ולא נזכר שליח מעל. דכיון שזכר בעה"ב דה"ל מויד פטור ממעילה אכל השלתי דשוגג הוא מעל והיינו דלמנר דכתי' חגיגה ין: הא' דמעל השלתי היינו כהרמ"ה החלוין דבעה"ב דשליח ענימי מאי עביד? הא' על עבד אלא שליחותיה דבעה"ב: א"ר שמש מהני'. היינו טעמיה דחנוני לחודיה מעל שזכר בעה"ב דשליח ושלתי והחנוני לא מוכר דשניהם דבעה"ב והשלתי הוו להו מזידין ולכ' לא מעל אלא חנוני להחיה על דיעה' הואיל וניחא ליה בגווה מעל: וכני וימנן אמר. ה' עירוב אלמא חש"ו גמ' דלאו בני' דעת הואיל ואתעבידא שליחותיה והי עירוב הכי נמי בני' אע"ג דלא איזני' עמית. לא מעל שליח אלא חנוני: ורמינהו נזכר בעה"ב ולא נזכר שליח מעל. דכיון שזכר בעה"ב דה"ל מויד פטור ממעילה אכל השלתי דשוגג הוא מעל והיינו דלמנר דכתי' חגיגה ין: הא' דמעל השלתי היינו כהרמ"ה החלוין דבעה"ב דשליח ענימי מאי עביד? הא' על עבד אלא שליחותיה דבעה"ב: א"ר שמש מהני'. היינו טעמיה דחנוני לחודיה מעל שזכר בעה"ב דשליח ושלתי והחנוני לא מוכר דשניהם דבעה"ב והשלתי הוו להו מזידין ולכ' לא מעל אלא חנוני להחיה על דיעה' הואיל וניחא ליה בגווה מעל: וכני וימנן אמר. ח' עירוב אלמא חש"ו גמ' דלאו בני' דעת הואיל ואתעבידא שליחותיה והי עירוב הכי נמי בני' אע"ג דלא איזני' עמית. לא מעל שליח אלא חנוני: ורמינהו נזכר בעה"ב ולא נזכר שליח מעל. דכיון שזכר בעה"ב דה"ל מויד פטור ממעילה אכל השלתי דשוגג הוא מעל והיינו דלמנר דכתי' חגיגה ין: הא' דמעל השלתי היינו כהרמ"ה החלוין דבעה"ב דשליח ענימי מאי עביד? הא' על עבד אלא שליחותיה דבעה"ב: א"ר שמש מהני'. היינו טעמיה דחנוני לחודיה מעל שזכר בעה"ב דשליח ושלתי והחנוני לא מוכר דשניהם דבעה"ב והשלתי הוו להו מזידין ולכ' לא מעל אלא חנוני להחיה על דיעה' הואיל וניחא ליה בגווה מעל: וכני וימנן אמר. ט' עירוב אלמא חש"ו גמ' דלאו בני' דעת הואיל ואתעבידא שליחותיה והי עירוב הכי נמי בני' אע"ג דלא איזני' עמית. לא מעל שליח אלא חנוני: ורמינהו נזכר בעה"ב ולא נזכר שליח מעל. דכיון שזכר בעה"ב דה"ל מויד פטור ממעילה אכל השלתי דשוגג הוא מעל והיינו דלמנר דכתי' חגיגה ין: הא' דמעל השלתי היינו כהרמ"ה החלוין דבעה"ב דשליח ענימי מאי עביד? הא' על עבד אלא שליחותיה דבעה"ב: א"ר שמש מהני'. היינו טעמיה דחנוני לחודיה מעל שזכר בעה"ב דשליח ושלתי והחנוני לא מוכר דשניהם דבעה"ב והשלתי הוו להו מזידין ולכ' לא מעל אלא חנוני להחיה על דיעה' הואיל וניחא ליה בגווה מעל: וכני וימנן אמר. י' עירוב אלמא חש"ו גמ' דלאו בני' דעת הואיל ואתעבידא שליחותיה והי עירוב הכי נמי בני' אע"ג דלא איזני' עמית. לא מעל שליח אלא חנוני: ורמינהו נזכר בעה"ב ולא נזכר שליח מעל. דכיון שזכר בעה"ב דה"ל מויד פטור ממעילה אכל השלתי דשוגג הוא מעל והיינו דלמנר דכתי' חגיגה ין: הא' דמעל השלתי היינו כהרמ"ה החלוין דבעה"ב דשליח ענימי מאי עביד? הא' על עבד אלא שליחותיה דבעה"ב: א"ר שמש מהני'. היינו טעמיה דחנוני לחודיה מעל שזכר בעה"ב דשליח ושלתי והחנוני לא מוכר דשניהם דבעה"ב והשלתי הוו להו מזידין ולכ' לא מעל אלא חנוני להחיה על דיעה' הואיל וניחא ליה בגווה מעל: וכני וימנן אמר.

השלוח שעשה פרק שישי מעילה כא.

עין משפט נר מצוה

א ב מיי' פ"ז מהל' מעילה
הלכה א:
א ג מיי' ע"ש הלכה ה:
ד ח מיי' ע"ש הלכה ו:
ה ט מיי' ע"ש הל' א טושי'
י"ד עומן רלב מטק' ד':
ט ו מיי' פירא' מלכות
טו טאמלת' וולכין הלכה ח
ומכמיה:
ז י מיי' פ"ו מלכות
עירובין הלכה ט טושי'
א"ח סימן טע מטק' ח:
יא ח ט מיי' פ"ו מהל'
יב ח ט מיי' ע"ש הלכה ג:
יג ח מיי' ע"ש הלכה ד:

לענין רש"י
טס"א [טשק"א]. חק.

מוסף רש"י

הבא לי מן החלוין.
הו' ע"ש מעולת הקדש שנגנ
בעל הבית כפסטי שן חולין
(קדושים ג'). והביא לו.
מחמתו חולין (ט). לא היה
כלבי'. כמס' ה' לא מצאה ה'
(ט). בעה"ב מעל. שרי
ע"ה שכלת שליחות ומן (ע"ה)
ה' העלת עששה שליחותו
הבעה"ב מעל (קדושים ט).
חנוני מעל לכשיצאי.
דשנה גביה אמיא, אכל ה'י
מזיד ניסו ולא חזיני' מעילה
(ט) (ח). נבנו ע"ג הקדש
כו'. קוף ופלי' עמישים ססה
מולומיס (ד'ו ר"ב). זכר
בעה"ב. שן של הקדש עד
ש' זיעתו אכל חנוני, ואל
זכר שליח. והלויין,
השלוח מעל השלתי מיי'
(גמ' ג') ה' בלתי מטור,
דכיון שזכר לא שגגה היא
גביה. ושילת חייב שפולא
מעולת הקדש לחולין, ואילו לא
זכר בעה"ב הו' מרסא מעילה
עליה, ולחברי' שליח אמעל
שולמו על יד, אכל השלתי
לחפוט בעה"ב מיי' מעילה
לאשלי' ככל המרס' כולה דלון
שליח לזכר עבייה והטעה
על מיתמי (קדושים ג'). נתן
לו דינר זהב. יני' של גמ'
מלמתיקן כהנהו (ב' ב' ט)
הס' עשה כלטי' (ב' ב' ט).

שיטה מקובצת

א) הבא. פי' תוכי' ב"מ
(דף טז ע"ב) ד"ה מ':
ע"ש שילוחות אחר ר'
נמקח: פי' שילוחות אחר ר'
נמקח: לכושיצאי אחר ר'
נמקח: ז' אמר לו הבא כו'
מאי קמ"ל דבריהם שכלב:
ט' עשיר כו' והא': מתיבת
ואמר עד תיבת ה'ר
נמקח: ז' פרוטה ואמר לו:
פתילות א"ת אן באחת.
ע"ן בתוס' סוכה (דף ט'
פ"ג): ז' לא עש' שילוחות:
וא' מתיבת קודם עד תיבת
קודם שנעשה כו' נמקח:
אז לי שיעול החנוני תיבת
כשיצאי נמקח: ו' בעה"ב:
כשיעול שילוחות חש"ו:
י' תיבת היא נמקח: ט' ב' רעת הוא תיבת זיעה נמקח: ט' שנינה שליחותו בפרוטה: י' החלוין אן מן הדלוקסמה ואלו פירש כו'
והשאר נמקח: י' הרבה דלוקסמאות אע"פ: י' חולין שהבאת ממנו כו': ט' בעה"ב: י' מיי' דלוקסמה גובר שהרי ע"ה כו':
לא דו: כו' ויצאיה אע"ג דלענין קדוין לא מקיף פשיטה בכח: ג' דכאמרינן פרק המפקיד (ט"ג ע"ג ט"ז) מרר' וכו' ומתא' אלא תיב' מי' מיי'
עשה שליחותו מיהא לא מקיף: ט' מעל. ס"א אע"ג דלאו בני' שילוחת נינהו מ"מ איתעביד שליחותו דכרפוש בבמא: א' החנוני
רבעה"ב לא מעל דלא עשו שליחותו ומעל: ז' ומתיבת והביא בכלן פתילות כולן' לא מעל בעה"ב: א' הוא כעל בעה"ב אלא מעל עשה שליחותו
מפרוטה ושילוח לא מעל דלא שנה משליחותו מפרוטה ולא מעול ש"י' ע' שנינה שליחותו מפרוטה ונ"ל רכל ה'י דבמתי' מיי'
בגובר המסורתו לו פרוטות של הקדש דאלי' מי' שנטל הפרוטות ונתן ליה שליח בעה"ב: מעל חס"ד' ומח"ד' אכל אהר' אהר' אהר' לי
בצי' פרוטה נרות מקום פלוני בפרוטה פתילות מקום פלוני ושי'ה: ט' שנינה הפרוטה מיהא כו' מעל בעה"ב שאלת אחר עשה
שליחותו ובפרוטה אחר שיה ר"י: ט' כסף חס"ד' ומח"ד' ואמר לו הבא לי חלוק פי' שכל דינר זהב והלך והביא בני' חלוק ובג'
טלי' פי' בישל מלני' שם י' דינר כסף וקשה דהכא משמע דהדינר של זהב שבו דינר כ"ד דינר של כסף כלבו ברהוה משמע
ששוח כ"ה דינר. ופי' ר"ה דאדורי דינר הוא קולבין ולהכבר וא"ת ומ"מ קשה דהכא משמע שהדינר של זהב הוא שוח כ"ה דינר של
כסף לכל הפחות וכמו חקוק של זהב הוא שוח כ"ד זקוקים של כסף וקשה הי'ך החולין כ"כ זיעתו הי'ך חוקו של זהב שוח יתיר
מעשרים זקוקים וי"ל דהדינר של זהב היה ע"כ פסלים משל כסף לפי המשקל ואי' לפי החשבון דגמ' חנוני הוא שוח עשרים אם
היה אז שורם כ"ד אין ה' שונו י' דינר מיהא וכן משמע בכל מקום דאמר בע"ב וכו' והוא נקט דינר זהב ואלו לאשלי' עשיר דינר
כתמא אלא שני דהדינר של זהב היה ע"כ משל כסף ולכך נקט של זהב חס"ד': י' הוא כעל כשישמיין: ו' חש' אלא מעל שלא
פי'. ל' היה כיון: ו' דרשא דיות דומיא: ו' דארהו לא יתיב חשיב תיבת גופיה נמקח: ו' נמי עירודו הטל עליו היה כ"כ כיון יותן
וי"ל דהס' אהא: י' עירוב ומתח' הס' ע"כ גיטין אין ה' עירוב ותיר': ו' גבי הפיל' לכשיגיעו. תיבת הגמל נמקח: י' כיון שבר
דעת אחר ד' ל"ש: י' מיי' בעומד ורואו: י' ואמר הוראה תקיני:

אמר לו (ה) **הבא לי** מן החלון **או** והביא לי (מן הדלוקסמה) מן הדלוקסמה והביא לי (מן החלון) ולא פירש לו א' זה חלון ואילו לולוקסמה ולגס היו הרבה חלונות או הרבה ים לדוקסמות אע"פ שאמר בעה"ב לא היה צלבי על זה חלון ועל זה חלון דעמי על אותו חלון ים כי אס על האחר מ"מ בעה"ב מעל עש'י נעשה שליחותו לדבריס שכלב אינן דברים: **הבא לי** מן החלון והביא מן הדלוקסמה כו' שליח מע"ה. פי' לכשיצא בעה"ב ה' הוא מתממה גזק' ה' שרי עדיין לא יצאו מרשות הקדש ה' לאו שחוליס: שלח ביד הש"ו עשו שליחותו בעה"ב מע"ה. נט ונגמ' פריך הא לאו בני' שליחות נינהו: **לא עשה שליחותו החנוני מע"ה.** לפי שהש"ו אינן בני' מעילה הלכך הקדש על יאל לחלוין עד שזלו ליד החנוני ויוציאם החנוני נט ומעל החנוני נמי דקאמר לכשיצא קאמר: **ביצד יעשה.** פי' כילד יעשה בעה"ב שלל ימעול החנוני: **הבא לי** בחציה נרות. נר הוא כור של צנול או ככסף ובשורה כסף: **גמ' ז' מאי קמ"ל** ה"ה דברים שכלב אינם דברים: שליח ביד הרש שוטה וקטן אם עשו ה' שליחותו וקטן אם עשו ה' וכו': והא בני' שליחותו נינהו א"ר אלעזר עשאום כמעטן של זיתים דרתנו היותים מאומתי מקבלין טומאה משיעו זיעת המעטן ולא זיעת הקופה רבי יוחנן אמר כאותה ששינונו י' נתנו ע"ג הקוף והולוכו או ע"ג הפיל והולוכו (ב) (ה) (ואמר לאחר לקבלו מומנו) היה זה עירוב אלמא קא עבדא שליחותיה ה"ג איתעביד שליחותיה: שליח ביד פקח [וכו']: ואע"ג דלא אידבר שליח ורמינהו ה' הנוכר בעה"ב ולא נזכר שליח השליח מעל (נוכרו שניהם חנוני מעל) א"ר ששת מתנ' (נמי) כ' ששנוכרו שניהם: **מתנ' נתן לו פרוטה ו** אמר לו הבא לי בחציה נרות ובחציה פתילות והלך והביא לו בכלה י' פתילות או בכלה נרות או בכלה פתילות ושניהם לא מעלו אבל אם אמר לו הבא לי בחציה נרות והלך והביא לו בחציה נרות או בחולה פתילות ותפילות ממקום נרות השליח מעל ינתן לו שתי פרוטות ואמר לו לך והבא בבאחת רימון שניהם מעלו רבי יהודה אומר בעה"ב לא מעל שהוא אומר לו אחרוג גדול דינר זהב ואמר לו לך והבא לי חלוק והלך

כיון שאינן בני' שליחות: נתנו ע"ג נבי הקוף והולוכו [או] ע"ג הפיל [והולוכו] ה"ז עירוב. קשה ר' לרמ"ה דכ"פ' צלבי מעליו (עירובין ג' ז' אמרינן אין זה עירוב לן ומיך דהתם מיירי שהקוף עלמנו מניחו לנש עירוב אכל הכא מיי' שאמר לאדם ליתנו מעל גבי הקוף ומעל גבי לן הגמל לכשיגיעו למקום ויניחו לשם עירוב וקשה דלס' כן לא מיימי הכא מני' כיון לו דכר דעת הנחו לכך נראה דהכא מיי'י לו צעמ' וירואש שהפיל היח הפת במקום הנחת עירוב ואמר לן מיי'י ל' עמל אלמא דמתעד שליחותיה אע"ג דשליח הפיל לאו כז דעת הכי נמי

ח"ס

ה' ופי' צנולה נרות או צנולה פתילות. שניהם לא מעלו בעה"ב לא מעל שלא

והלך

י' תיבת היא נמקח: ט' ב' רעת הוא תיבת זיעה נמקח: ט' שנינה שליחותו בפרוטה: י' החלוין אן מן הדלוקסמה ואלו פירש כו'
והשאר נמקח: י' הרבה דלוקסמאות אע"פ: י' חולין שהבאת ממנו כו': ט' בעה"ב: י' מיי' דלוקסמה גובר שהרי ע"ה כו':
לא דו: כו' ויצאיה אע"ג דלענין קדוין לא מקיף פשיטה בכח: ג' דכאמרינן פרק המפקיד (ט"ג ע"ג ט"ז) מרר' וכו' ומתא' אלא תיב' מי' מיי'
עשה שליחותו מיהא לא מקיף: ט' מעל. ס"א אע"ג דלאו בני' שילוחת נינהו מ"מ איתעביד שליחותו דכרפוש בבמא: א' החנוני
רבעה"ב לא מעל דלא עשו שליחותו ומעל: ז' ומתיבת והביא בכלן פתילות כולן' לא מעל בעה"ב: א' הוא כעל בעה"ב אלא מעל עשה שליחותו
מפרוטה ושילוח לא מעל דלא שנה משליחותו מפרוטה ולא מעול ש"י' ע' שנינה שליחותו מפרוטה ונ"ל רכל ה'י דבמתי' מיי'
בגובר המסורתו לו פרוטות של הקדש דאלי' מי' שנטל הפרוטות ונתן ליה שליח בעה"ב: מעל חס"ד' ומח"ד' אכל אהר' אהר' אהר' לי
בצי' פרוטה נרות מקום פלוני בפרוטה פתילות מקום פלוני ושי'ה: ט' שנינה הפרוטה מיהא כו' מעל בעה"ב שאלת אחר עשה
שליחותו ובפרוטה אחר שיה ר"י: ט' כסף חס"ד' ומח"ד' ואמר לו הבא לי חלוק פי' שכל דינר זהב והלך והביא בני' חלוק ובג'
טלי' פי' בישל מלני' שם י' דינר כסף וקשה דהכא משמע דהדינר של זהב שבו דינר כ"ד דינר של כסף כלבו ברהוה משמע
ששוח כ"ה דינר. ופי' ר"ה דאדורי דינר הוא קולבין ולהכבר וא"ת ומ"מ קשה דהכא משמע שהדינר של זהב הוא שוח כ"ה דינר של
כסף לכל הפחות וכמו חקוק של זהב הוא שוח כ"ד זקוקים של כסף וקשה הי'ך החולין כ"כ זיעתו הי'ך חוקו של זהב שוח יתיר
מעשרים זקוקים וי"ל דהדינר של זהב היה ע"כ פסלים משל כסף לפי המשקל ואי' לפי החשבון דגמ' חנוני הוא שוח עשרים אם
היה אז שורם כ"ד אין ה' שונו י' דינר מיהא וכן משמע בכל מקום דאמר בע"ב וכו' והוא נקט דינר זהב ואלו לאשלי' עשיר דינר
כתמא אלא שני דהדינר של זהב היה ע"כ משל כסף ולכך נקט של זהב חס"ד': י' הוא כעל כשישמיין: ו' חש' אלא מעל שלא
פי'. ל' היה כיון: ו' דרשא דיות דומיא: ו' דארהו לא יתיב חשיב תיבת גופיה נמקח: ו' נמי עירודו הטל עליו היה כ"כ כיון יותן
וי"ל דהס' אהא: י' עירוב ומתח' הס' ע"כ גיטין אין ה' עירוב ותיר': ו' גבי הפיל' לכשיגיעו. תיבת הגמל נמקח: י' כיון שבר
דעת אחר ד' ל"ש: י' מיי' בעומד ורואו: י' ואמר הוראה תקיני: